పప్పేటిక్.

గోవిందరాజు సీతాదేవి

రేడియోలో యెల్లారీశ్వరి పాట వింటూ పరవశురాలై పడకకుర్చీలో కూర్చున్న శ్యామలకి తలుపు టిక్ టిక్ మని యెవరో కొడుతూన్న శబ్దం యిప్పటికి విన్పించింది. రేడియో కాస్త తగ్గించి వెళ్ళి తలుపు తెరిచింది. యెదురుగా యిరవైయేళ్ళ అమ్మాయి నిల్చుంది.

"కాస్త యీవాళ పేపరు యిస్తారా" అని అడుగుతూన్న అమ్మాయిని కిందనుంచి పైకి పరీక్షగా చూసింది. తెల్లగా సన్నగా పొడుగ్గా వుంది. గుండ్రటి ముఖం పెద్ద కళ్ళూ నొక్కులజుట్టు పొట్టి జడా, నీలం చుక్కలున్న వాయిల్ చీరమీద అదే రంగు జాకెట్ వేసుకుంది. మెడలో సన్నటి గొలుసులో మంగళసూత్రాలు పైట చాటునుంచి మెరుస్తున్నాయి. చేతులకి ఒక్క జత బంగారు గాజూ ఆ గాజుకి యిటూ అటూ ఓ మట్టిగాజూ వుంది. ముఖాన దోసగింజంత బొట్టువుంది.

యిదీ ఆ అమ్మాయి రూపం. ఎవరీ కొత్త అమ్మాయి అనుకుంటూ అడిగింది శ్యామల "మీ పేరేమిటి!" అని.

"అమల"

"విమలా"

"కాదు! అమల"

"యీ పేరు తెలుగు వాళ్ళది కాదులా వుందే."

"నాకు తెలియదు."

"ఏ వాటాలోకి వచ్చారు."

"అదిగో యెదురుగావున్న సన్నజాజి పందిరి లేదూ ఆ వాటాలోకి. వారం అయింది వచ్చి."

"అలాగా. నే వూళ్ళోలేను. కమలమ్మ వదినగారు ఖాళీ చేశారన్న మాట. యింతకీ మీ ఆయనకి ఏం వుద్యోగం ఏవూరినించి వచ్చారు. యెంత జీతం."

శ్యామల లోపలికి రమ్మని కుర్చీచూపించి తనూ కూర్చుంటూ అడిగింది.

అమల భర్త వుద్యోగం వివరాలు చెప్పింది కానీ జీతం విషయం మాత్రం 'నాకు తెలియదు' అంది;

యీ మాటకి శ్యామల పెద్దగా నవ్వింది. అమలకి కాస్త కోపం వచ్చింది.

"చూడూ మీ ఆయనగారి పేరేమిటి"

యీ ప్రశ్నకి అమల విసుగ్గా ముఖం పెట్టి "కాస్త పేపరు యిస్తారా' అంది.

"పేపరెందుకూ."

'సినీమాలు ఏ హాల్లో ఏవి వున్నాయో చూడటానికి.'

"వంటరిగానే వెడతావా."

"కాదు"

"అదృష్టవంతులు వెళ్ళిరండి యిదుగో పేపరు. అన్నట్లు ఆ సినీమా యేదో కాస్త చూసివచ్చి కథ చెప్పండి."

"నాకు కథ చెప్పటం రాదే? అరె చాలా టైము అయింది. వస్తాను."

పేపరు పట్టుకుని ఎదురు వాటాలోకి వెళ్ళిపోయే అమలని చూస్తూ వుండిపోయింది శ్యామల కొత్తమ్మాయి తెలివిగలఘటంలానే వుంది. అందంగా కూడా వుంది.

యింతకీ యీ అమ్మాయి మొగుడెవరబ్బా! అతనెలా వుంటాడు! చక్కగా సినిమాకి వెడతారుట. మా ఆయనా వున్నాడు యెందుకు?

వినుగ్గా ముఖం పెట్టుకుని రేడియో పెట్టుకుని అలా నిద్రలోకి జారిపోయింది శ్యామల శ్యామలకి రెండేళ్ళయింది పెళ్ళిఅయి శ్రీనివాసమూర్తితో. శ్రీనివాసమూర్తిది కాస్త పెద్దవుద్యోగమే. కానీ పుట్టింటి ఆస్తితో వచ్చిన శ్యామలభర్తని తనగీచిన గీటు దాటనీయదు నిల్చోమంటే నిల్చోవాలి కూర్చోమంటే కూర్చోవాలి ఆ వ్రహరీలో చిన్న చిన్న వాటాలు పదివరకూ వున్నాయి. అవన్నీ రెండేసి గదులే. అయినా శ్యామలవున్న వాటాకి మరో చిన్నగదండా యెక్కువవుంది. కనుక తను అద్దెయెక్కువ యిస్తూన్నాను. అంటూ మిగతా కాపురాల వారిమీద అధారిటీ చెలాయిస్తూ వుంటుంది. యీ యింటియజమాని ప్రతినెలా మూడోతారీకు వాడు మాత్రం వచ్చి అద్దెడబ్బులు చేసుకువెళ్ళి మళ్ళీ నెలకిగానీ కన్పించడు.

2

అమల పేపరుభర్తకి యిచ్చి 'టీ' చేసేందుకు వంటగదిలోకి వెళ్ళింది మురళీమోహన్ సినిమాలపేర్లు చూస్తూ.

"అమలా త్వరగా రెడీకావాలి! ముందు అర్జెంట్‌గా టీ యివ్వు. లండన్‌కి వెళ్ళి రావాలి"

"యిదిగో" అయిదునిమిషాల్లో టీ కప్పు తెచ్చి యిచ్చింది.

"యింత త్వరగా రెడీ అయిపోయిందా టీ!

ప ప్పె ట్

సరేగానీ చూడూ ఏ సినిమాకి పోదాం"

"మీ యిష్టం" కుర్చీలాక్కుని కూర్చుని టీ తాగుతూ అంది అమల.

"చూడమ్మాయ్ యీ దేశంలో మగాడనే వాడు మంచివాడుకాడు. నీవిలా అన్నింటికీ డూ డూ బసవన్నా అన్నావంటే ఆ పైన నీ యిష్టం నేవినేందుకు కష్టం"

"అంటే ?"

"ట్యూబులైటూ అర్థంకాలేదూ ! చేతులారా మగాడిని చెడగొట్టటం అని అర్థం"

"ఔనా! అయితే వుండండి. నాయిష్టమైనది చూస్తాను,"

అంటూ పేపర్లోకి చూస్తూ టక్కున ఆగి భర్త ముఖంలోకి చూస్తూ "యింతకీ అసలు సంగతి వసికట్టేశాను. మీరి సినిమా లన్నీ చూసేసినవే కదూ!"

"అహ. చూడనివి చాలా వున్నాయి" తంగారుగా అన్నాడు.

"లేవు" ఖచ్చితంగా అంది ఖాళీ కప్పు అందుకుంటూ.

"నీ కెలా తెల్సు."

"వశ్నకి ప్రశ్న జవాబు కాదు! నాకు జవాబు చెప్పండి."

"కా...దు"

"అబద్దం" అంటూ ఓ పాత డైరీ తెచ్చి అతని ముందు పడేసింది. మురళి తనూ చూసిన సినీమాల పేర్లూ ఎన్నెన్ని సార్లు చూసింది వివరాలు రాసివున్న డైరీ అది.

"ఇప్పుడు చెప్పండి" అంది కోపంగా. మురళి మనస్సులో అనుకున్నాడు అయ్యయ్యో కాపురానికి వచ్చి వారం కాలేదు అప్పుడే యిన్ని ఆచూకీలు లాగేసిందా! బాబోయ్ మరో డైరీ వుండాలి దానిలో కొన్ని వుత్తరాలుండాలి అవన్నీ అమల చూడకుండా దాచుకోవాలి చూస్తే కొంపలు అంటుకుంటాయి అనుకుంటూ ముఖం కడుక్కునేందుకు లేచాడు.

"దేవీ నీ మాట వేదవాక్కుం అన్నాగా. పద పోదాం"

"అలా దారిలోకి రండి" తనూ ముస్తాబవుతోంది అమల.

స్నేహితుడి స్కూటర్ యెరువు తెచ్చుకుని కొత్త భార్యని వెంట తీసుకుని పాత హిందీ సినిమా చూ వచ్చాడు మురళి "అబ్బ! నలుపు తెలుపు సినిమాలు చూడటం కష్టం స్టోరీ ఎంత బాగున్నా" వాలు కుర్చీలో వా

"అమలా! కాస్త వేడి టీ యివ్వు."

అంటూండగానే పొగలు వస్తూన్న టీ కప్పు తెచ్చి అందిచ్చింది అమల మురళి టీ తాగుతూ "అబ్బ! టీ బాగుందోయ్! అదిసరే ఆకలి కరకర మంటోంది యింతకీ రాత్రికి కూరలేమిటి" అడిగాడు.

"అప్పడాలు వేయిస్తాను వూరగాయా సాంబారూ వుంది బస్ అంతే."

"అబ్బ! కాస్త కందిపప్పు యెర్రగా

31-12 1976 శుక్రవారం మొదలు

6-1-1977 గురువారం వరకు

వారఫలం

మహేష్

మేషం:– మీ శ్రమకు తగిన ఫలిత లభిస్తుంది. వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కల్సుకొంటారు. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది అధికారుల వలన జరగవలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు స్త్రీలకు– కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి విలాసవస్తువులు కొంటారు.

వృషభం: ప్రయాణాలు సలిస్తాయి. వ్యాపారంలో ఆదాయం పెరుగుతుంది. సాంఘిక కార్యక్రమాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది ప్రయోజనంగల పరిచయాలు యేర్పడతాయి స్త్రీలకు – ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. వినోద కార్యక్రమాల్లో పాల్గొంటారు.

మిధునం:– ఫలితంలేని శ్రమ కలుగుతుంది. మీ తాలూకు మనుష్యులే మిమ్మల్ని వ్యతిరేకిస్తారు. ఉద్యోగంలో కార్యభారం పెరుగుతుంది వారం ఆఖరులో నూతన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి మీ పథకాలు ఫలిస్తాయి స్త్రీలకు– కుటుంబ వ్యవహారాల్లో చికాకులు యేర్పడతాయి. పోటీవారిలో గౌరవం బాగుంటుంది.

కర్కాటకం. ఆర్థికవ్యవహారాలు ప్రోత్సాహకరంగా ఉంటాయి నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. సాహస వ్యవహారాలు బాగుంటాయి వారం ఆఖరులో ప్రయాణానికి గురి కాగలరు. లాభం రావలసిన వ్యవహారాల్లోనే నష్టం రావచ్చును. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుండదు సంతానానికి సౌఖ్యసంతోషాలు లభిస్తాయి.

సింహం – అన్ని వ్యవహారాల్లోను గౌరవం బాగుంటుంది. సజ్జన సాంగత్యం లభిస్తుంది ప్రయోజనంగల పరిచయాలు యేర్పడతాయి సాహసిక వ్యవహారాలు లభిస్తాయి. వ్యాపారంలో ఆదాయం బాగుంటుంది. స్త్రీలకు — దైవ కార్యాలు నెరవేరతాయి. అలంకార వస్తువులు కొంటారు.

కన్య:– నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి మిత్రులకు సహాయం చేస్తారు. రావలసిన డబ్బు అందుతుంది. అధికారుల వలన జరగి

వేయించి వెలుల్లిపాయవేసి చట్నీ రుబ్బి అందులోకి వంకాయ పులుసు పచ్చడి చేస్తే అమోఘంగా వుంటుంది. అది కాస్త చేయరాదూ."

"చూడండి మీ కోరికలన్నీ ఓ లిస్ట్ రాసి బల్లపైన పెట్టండి. తాపీగా రేప్పొద్దున చూస్తాను. వీలుంటే అన్నీ చేసేస్తాను బస్ అంతే!" అంటూ అమల లేచింది.

"యిదిగో నా వంట అయేవరకూ మీరా పుస్తకాలు చదువుకుంటూ కూర్చోండి. అర్ధ గంటలో కేకేస్తాను. సరేనా."

"అబ్బ. అసలే తలనొప్పితో చస్తుంటే యిప్పుడేం చదువు"

"అందుకే రెండు గంటల చదువుని అర్ధ గంటకి తగ్గించాను" అంటూ అల్మారాలోని పుస్తకాలు తెచ్చి పెట్టి తలుపు దగ్గరకి లాగి వెళ్ళిపోయింది.

మురళీమోహన్ 'హూ' అనుకుంటూ పుస్తకం తెరిచాడు.

3

బీకాం పాసై ఉద్యోగం చేసుకుంటూ నైట్ కాలేజీలో 'లా' చదివి ఫైనలియర్‌కి వచ్చి అబ్బ వెధవ చదువు అని వదిలిపెట్టేయాలనుకుంటూన్న మురళీమోహన్‌ని ఓ రోజు పినతండ్రి రాఘవరావు కోర్టు పనిమీద వచ్చి తన వూరికి వెళ్ళిపోతూ.

"ఒరే మురళీ మా వూళ్ళో ఓ అందమైన చదువుకున్న అమ్మాయి వుంది చూస్తావా!" అని అడిగాడు.

"పనిపాటల వచ్చునా! అణకువగల్గిన పిల్లేనా" అన్నాడు మురళి.

"నువ్వేరా! నా వెంట నీక్కావల్సినవన్నీ వున్నాయి" అంటూ వెంటబెట్టుకు వెళ్ళి అమలని చూపించాడు. అమల వివరాలన్నీ "నచ్చింది" అన్నాడు మురళి. కానీ అమల యెదుట పెదవి కదపకుండా చాటున రాఘవయ్యగార్ని ఓ ప్రశ్న వేసింది.

"'లా' చదువు పూర్తిచేయాలి. యిదే షరతు." అని

"అబ్బాయ్! యిదీ అమ్మాయి వుద్దేశ్యం" అన్నాడు రాఘవయ్య.

"ఓ అలాగే" అని ఆనాడు మాట యిచ్చేసి మూడుముళ్ళూ వేసి అమలని ఆనందంగా కాపురానికి తీసుకువచ్చాడు. వారం తిరక్కుండానే అమల అల్మారాలోని 'లా' పుస్తకాల దుమ్ము దులిపి భర్త ముందు పెట్టి 'చదువు ప్రారంబించండి' అంది. అనేసి వూరుకోలేదు. ఓ టైంటేబుల్ తయారుచేసి ఎదురుగా గోడకి తగిలించింది. ఎంత టైము నిద్రకి వినియోగించాలో ఏ టైములో స్నానం కాఫీ కానివ్వాలో ఎన్ని గంటలు చదువుకోవాలో! వగైరా. గంటలూ నిముషాలతోసహా రాసేసింది. దీనికి కాస్త యిటూ అటూ అయినా భరించలేదు అమల. మురళీమోహన్ పెళ్ళిచూపులనాడు అమల ముఖంలోకి చూసి "ఒట్టి అమాయకురాలులా వుంది కాపురంలో నాదే పైచేయి అనుకున్నాడు." కానీ మంగళసూత్రం కట్టిననాడు బొత్తిగా అమాయకురాలు కాదులా వుంది అనుకున్నాడు.

కానీ కాపురానికి వచ్చి పైట నడుందగ్గర దోపి చకచకా పనులన్నీ చక్కపెట్టుకునే అమలనిచూసి నాకు నచ్చినపిల్ల అదృష్టం కొద్దీ దొరికింది అని మురిసిపోయాడు. వారం తిరక్కుండా 'లా' పుస్తకాలు ముందేసి 'చదువుకు తీరాలి' అని గదిలో పెట్టి తలుపులేసి అవతలకి వెళ్ళిపోయిన అమలనిచూసి 'అమ్మయ్యో ఆడవాళ్ళని అర్ధం చేసుకోవటం అంత తేలికకాదు" అనుకున్నాడు. మనస్సు 'వెధవ చదువు' అని మొరాయిస్తూన్నా 'లాభంలేదు. బద్ధకాన్ని పారిపోయేలా చెయ్యాలి' అనుకుంటూ బలవంతంగా మనస్సుని చదువుమీద లగ్నం చేయటానికి ప్రయత్నిస్తూన్న భర్తని వంటపని చేసుకుంటూనే వో కన్ను యిటు వైపు వేసి వుంచిన అమల 'యీయన్ని చదివించటం చాలాకష్టమే అనుకుంది. కానీ చదివించి తీరాలి. తనభర్తకి 'లా' డిగ్రీ వచ్చి తీరాలి. అన్న పట్టుదల పెరిగిపోయింది అమలలో.

4

అమల తొందరలోనే ఆ వాటాలవాళ్ళతో కల్సిపోయింది. ప్రతికుటుంబంలోని పరిస్తితులూ అర్ధమైనాయి. కమలమ్మఅన్న ఆవిడకి యిద్దరుపిల్లలు. ఆవిడ మొగుడికి ఓ పెద్ద కంపెనీలో చిన్నవుద్యోగం. అసలు వచ్చే జీతమే చాలదు. అయినా ఆయనకి డబ్బెట్టి పేకాడే వ్యసనంవుంది. యింట్లో బియ్యంలేకున్నా అర్ధరాత్రివరకూ పేకాడిగానీ యిల్లు చేరడు.

పాపం కమలమ్మని చూస్తే జాలిముంచుకు వస్తుంది అమలకి. కానీ తనకాపురం గుట్టుగా వుంచుకుని యెదటివాళ్ళ విషయాలు వీధికి

వలసిన వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. స్త్రీలకు —ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. సంతోషకరమైన వార్తలను వింటారు.

తుల:— మీ ప్రయత్నాలకు ఆటంకాలు వస్తాయి. సాహసిక వ్యవహారాల్లో నష్టం రాగలదు. ఆందోళన కలుగుతుంది. వారం ఆఖరులో అనుకూలమైన వార్తలను వింటారు. విద్యా వైజ్ఞానిక రంగాల్లో ఖ్యాతి లభిస్తుంది. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగు తుంది. బంధు మిత్రులను కల్సుకొంటారు.

వృశ్చికం:— రావలసిన డబ్బు అందగలదు ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. వృత్తిలో ముఖ్యమైన వ్యక్తులను కల్సుకొంటారు. వారం మధ్యలో ప్రయాస కలుగు తుంది. చేజిక్కిన అవకాశాలు కూడా జారిపోవచ్చును. స్త్రీలకు— ఆరోగ్యం బాగుండదు. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

ధనుస్సు:— అనవసరమైన సందేహాలు కలుగుతాయి. వృత్తిలో పోటీవారి పోటీ పెరుగుతుంది. పుణ్యకార్యాలు చేస్తారు. భాగస్వాములతో కలసి చేసే వ్యాపారాలు బాగుంటాయి. ప్రయాణాలు ఫలిస్తాయి. స్త్రీలకు — కుటుంబ వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఎవరితోను వాద ప్రతివాదాలు తగవు.

మకరం: సాహసిక వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. మిత్రుల సహాయం లభిస్తుంది. వ్యాపారంలో నూతనావకాశాలు లభిస్తాయి. రాజకీయ వ్యవహారాల్లో శ్రమ కలుగు తుంది. మీ కార్యక్రమాలకు మార్పులు వస్తాయి. స్త్రీలకు — ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. ఆడంబరంకోసం వ్యయం చేస్తారు.

కుంభం:— స్థిరాస్తి వ్యవహారాలు బాగుంటాయి. ఉద్యోగంలో గౌరవం లభిస్తుంది. ఆర్థిక వ్యవహారాల్లో మొగమాటాలు తగవు. వృత్తిలో ఆదాయం బాగుంటుంది. నూతన వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. స్త్రీలకు — దైవ కార్యాలు నెరవేరతాయి. వినోద కాలక్షేపాల్లో పాల్గొంటారు.

మీనం:— మీ కార్యక్రమాలు చురుకుగా సాగుతాయి. సాహసిక వ్యవహారాలు లాభిస్తాయి. అనుకూలమైన వార్తలను వింటారు. మీ మంచి తనమే మీకు యిబ్బందిని కలిగిస్తుంది. బంధు మిత్రులను కల్సుకొంటారు. స్త్రీలకు ఆరోగ్యం బాగుంటుంది. శుభ కార్యాల విషయంలో అనుకూలత లభిస్తుంది.

లాగి తృప్తిపడే ఆవిడ స్వభావానికి మాత్రం చికాకు కల్గుతుంది. ఆ వాటాల్లో వున్న మగాళ్ళు సామాన్యంగా ఏడూ ఎనిమిదీగంటల కల్లా యిల్లు చేరతారు.

కమలమ్మ భర్త రాడు. అమలభర్త వచ్చినా భోజనంచేసి చదువులో మునిగిపోతాడు. యీ మధ్య మురళీమోహన్ చదువులో చాలాశ్రద్ధ చూపుతూన్నందుకు మురిసిపోతూన్న అమల ఆదివారం సినీమాకి వెడదాం అనికూడా అడగటంమానేసింది, వంటరిగా కూర్చునీకూర్చునీ బోర్ కొడుతూంటే తప్పనిసరికి కమలమ్మదగ్గరికి కాలక్షేపంకోసం వెడుతోంది. ఓ రోజు కమలమ్మ యేవేవో కబుర్లు చెప్తూ.

అమలా ఆ శ్యామల వుంది చూశావూ ! అబ్బ యెంత స్వార్ధపరురాలో అంటూ ఆమె భర్తని యెలా కీలుబొమ్మని చేసి ఆడించి తను మాత్రం యెంతసుఖపడుతూందో చెప్తూ యివాళ నూర్రూపాయిల చీరె తేవాల్సిందే అంటే చచ్చినట్లు తెస్తాడు. స్నేహితులతో కల్సి క్లబ్బుక్కానీ సినీమాక్కానీ వెళ్లద్దు అని అంటే మానేస్తాడు. అబ్బ ఎంత అదృష్టం శ్యామలది. ఆయనలాంటి మొగుడు

పప్పెట్

రావాలంటే ఎన్నినోములు నోయాలో! శ్యామల అదృష్టానికి లోలోపల అసూయపడే కమలమ్మని చూస్తూంటే చచ్చేంతనవ్వువచ్చింది అమలకి.

"ఎందుకూ నవ్వుతావూ" కోపంగా అడిగింది కమలమ్మ.

"శ్యామలది అదృష్టం అంటారా! నే ఒప్పుకోను" అంది ఖచ్చితంగా. యీమాటలు నచ్చక కమలమ్మ సంభాషణని మరో వైపుకి తప్పింది.

"ఔనూ! శ్యామల మొగుడు అస్తమానం కిటికీదగ్గర కూర్చుని మీ వాటా వైపే చూస్తుంటాడట. యిక్కడవాళ్ళు అందరూ చెప్పుకుంటున్నారు."

"ఏమిటీ!" అమల తెల్లబోతూ అన్నదే కానీ కోపం ముంచుకొచ్చింది.

"అసలాయన్ని నే నింతవరకూ చూడనే లేదు."

'నా కవన్నీ తెలియవు' అంటూ కమలమ్మ రెండోపిల్ల యేడ్పు మొదలెట్టేసరికి అమల యింక లేచి తన వాటాలోకి వచ్చింది.

టేబుల్ లైటు వెలుగుతూనే వుంది. చదువుకుంటూ పుస్తకం అలాగే వదిలేసి మురళీమోహన్ నిద్రపోతున్నాడు. అమలకి నవ్వూ కోపమూ వచ్చింది. లైటు తీసి భర్తను లేపింది.

5

కాలం దొర్లిపోతోంది. మురళీమోహన్ పరీక్షలు దగ్గర పడ్డాయి. అయినా ఓ రోజు 'అమలా పద సినీమాకి పోదాం' అన్నాడు.

'అయ్యో' అంటున్నా అమలని సినీమాకి ఫ్రెండ్ ఎరువు స్కూటర్ మీద తీసుకు వెళ్లాడు. సినీమా చూసి వస్తూండగా ఓ సైకిల్ అడ్డంగా వచ్చి స్కూటర్ మీద నుంచి క్రింద పడ్డారు. అమలకి గుండె ఆగిపోయినంత పనైంది. పెద్ద దెబ్బలు కాకున్నా కాళ్లకీ చేతులకీ పెచ్చులూడిపోయాయి. మురళికి కాస్త మోపుగానే తగిలినా భార్యకి ధైర్యం చెప్పి డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకువెళ్ళి యిద్దరూ మందు వేసుకుని మరీ యింటి కొచ్చారు.

మరునాడు శ్యామల అమ్మలక్కలతో యీ

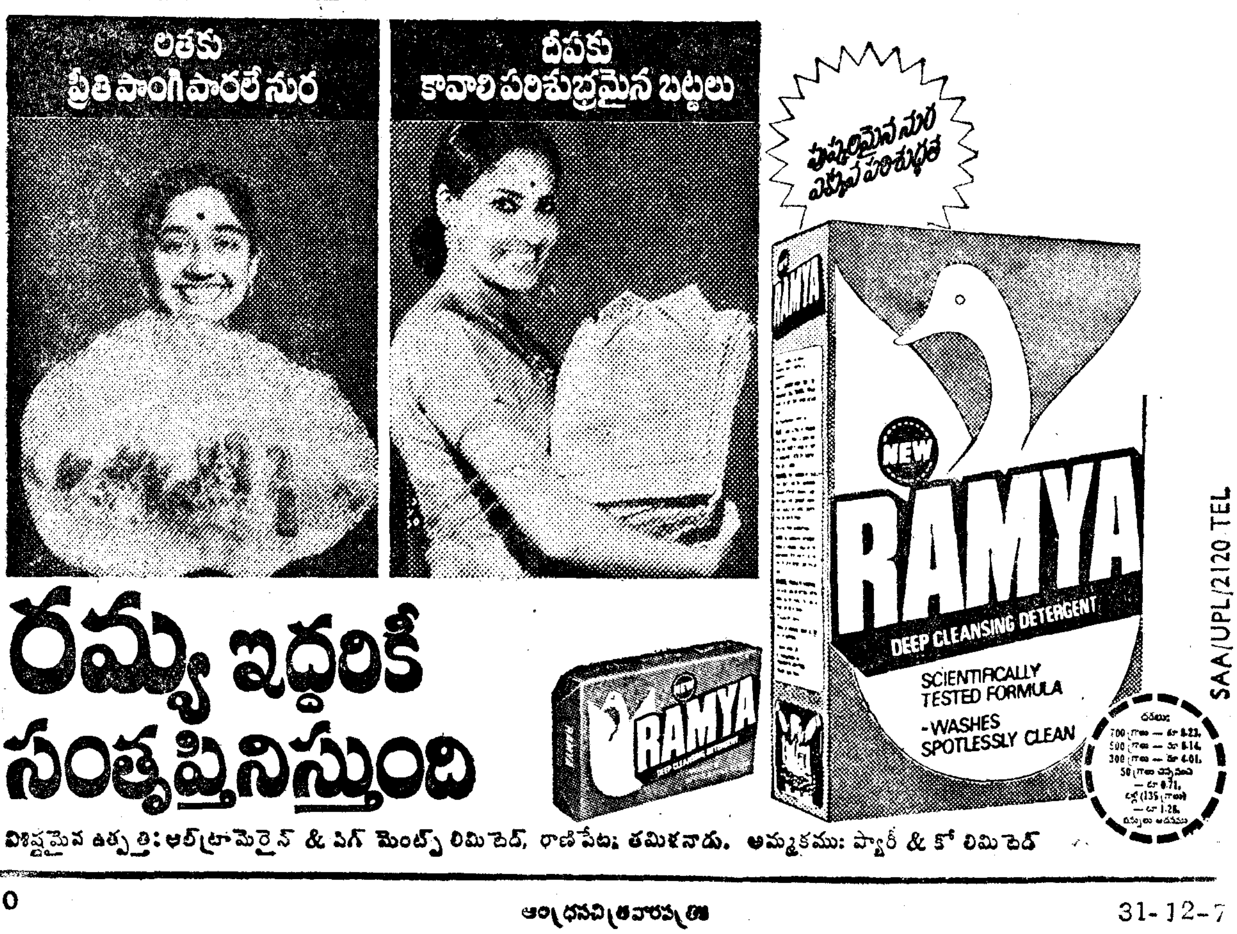

గార్త చెప్పి నవ్వటం విన్న అమలకి మండి పోయింది.

"ఎరువు స్కూటర్ యెక్కితే మరింకెలా జరుగుతుంది" అన్న మాటకి మండి పోతోంది. సరాసరి శ్యామల దగ్గరకి వెళ్ళింది తగూకి.

"మా యిష్టం మాది. మధ్య నువ్వెవరు వవ్వటానికి"

"నీ మొగుడు 'లా' చదువుతున్నాడని మహా గర్వపడుతున్నావుగానీ సిగ్గు లేకుండా పిల్లలతో గోడుంబిళ్ల ఆడతాడు. గోలీ లాడతాడు. క్రికెట్ ఆడతాడు. యేం చిన్న కుర్రాడా!" శ్యామల ఏదేదో అంటోంది అసలు విషయం వదిలి. ఇందుకు మరీ కోపం వచ్చింది అమలకి. 'ఛీ! మొండివాడు రాజు కంటే బలవంతుడు.' అనుకున్నా కోపం ఆగలేదు.

"నామొగుడు ఏ ఆటలాడినా నాకిష్టమే. యెరువు స్కూటర్‌మీద ఎక్కించి క్రింద వేడేసినా నాకిష్టమే. చూడూ మమ్మల్ని గురించి మళ్ళీ మాట్లాడావా మర్యాద దక్కదు" అంటూ రుసరుసలాడుతూ యింట్లోకి వచ్చింది.

ఆరుగంటలు అవుతున్నా మురళీమోహన్ యింకా యింటికి రాలేదు. కానీ శ్యామల మొగుడు అయిదున్నరకి ఠంచనుగా యిల్లు చేరతాడు. మళ్లీ ఎక్కడికీ వెళ్లడు. యీ విషయం అప్పుడప్పుడూ అమ్మలక్కల కబుర్లలో చెప్పి తెగ గర్వపడుతూ వుంటుంది శ్యామల. ఇందుకు మాత్రం కమలమ్మకీ అమలకీ మనస్సులో కాస్త అసూయగా వుంటుంది. కానీ పైకి ఏమీ అనలేరు. అమల భర్తకోసం యెదురుచూస్తూ వీధివాకిట్లో నిల్చుంది.

యింతలో కమలమ్మ కేకలు బిగ్గరగా విన్పించాయి.

"ఏమిటి! యేమైంది..." ఆదుర్దాగా అడగింది అమల అటుగా వచ్చిన ఓ పిల్లని.

కమలమ్మగారి కొడుకు ఆడుకుంటూ వెళ్లి వరలబావిలో పడ్డాడు. అంటూ పరుగెత్తింది. 'ఆ...' అమల నోటినించి మాట రాలేదు. అసలు ఆ వాటాలో కొన్ని సంవత్సరాల కితం పంపులు వుండేవి కావు. ఆ బావి నీళ్లే వాడుకునేవారు. తర్వాత యింటాయన కుళాయిలు పెట్టించినా అవి రానప్పుడూ నీళ్ళు చాలనప్పుడూ ఆ నూతి నీళ్ళు చేదుకుంటూనే వుంటారు ఆ కాపురాలవాళ్ళు. అందరు పిల్లలూ చేరి అక్కడున్న చెట్లలో అడటం అలవాటేగానీ యీ ప్రమాదం యెలా జరిగిందో. శ్యామలతో యీ మధ్య కమలమ్మ అమలమీద చాలా చాడీలు చెప్తూవుంది అని తెల్సింది. అందుకే ఆవిడంటే ఒళ్లు మండి వాళ్ళింటికి వెళ్లటం తగ్గించుకుంది. శ్యామలా కమలా అతి సన్నిహితులుగా మసులుతున్నారు.

యివన్నీ గుర్తు తెచ్చుకున్న అమల బాగా అయింది అనుకుంది ఒక్క క్షణం. కానీ అంతలోనే అభం శుభం తెలియని అయిదేళ్ల కమల కొడుకు గుర్తుకివచ్చి అయ్యో అనుకుని ఆదుర్దాగా నూతిదగ్గరకి పరుగున వచ్చింది.

"అయ్యో అయ్యో మగాళ్లెవరన్నావుంటే రమ్మనండమ్మా! నా బిడ్డని రక్షించమని అమ్మా అయ్యో" గుండెలు బాదుకుంటూ నూతిదగ్గర నిల్చుని యేడ్చేస్తోంది కమలమ్మ.

ఆ వాటాల్లోవున్న ఆడవాళ్ళూ పిల్లలూ అంతా చేరారు.

అదిగో శ్యామలగారి మొగుడొచ్చాడు అన్నాడు ఒకరు.

"నా తల్లీ రమ్మనండి ... బాబూ నా బిడ్డని రక్షించమను... నాయనా నా బిడ్డ"

నలుగురు పట్టుకు ఆపినా ఆ నూతిలో దూకేసేందుకు సిద్ధపడుతూ వుంది కమలమ్మ.

అప్పటివరకూ సానుభూతి చూపిస్తున్న శ్యామల భర్త నూతిదగ్గరికి రాబోతూంటే "అయ్యో! మీకసలే జ్వరంగావుంది. అయినా ఆ నూతిలో ఎలా దిగ్గలరు. మీకేమన్నా అయితే నా గతేంగానూ అంటూ అమాంతం చెయ్యి పట్టుకుని యింట్లోకి లాక్కువెళ్లి తలుపు ధామ్మని వేసేసుకుంది.

"అయ్యె అయ్యో అసలీవిడ మనిషేనా! అవతల అయిదేళ్ల పసివాడి ప్రాణం అట్టేట్టు అయిపోతూంటే"

అందరూ తలోమాటా అనేస్తున్నారు. అమలకైతే శ్యామలని మింగేద్దామన్నంతకోపం వచ్చింది. ఆవిడ ఒట్టిస్వార్థపరురాలు సరేగానీ ఆయనకే నాబుద్ధి వుండక్కర్లా. పెళ్లాం రమ్మనగానే అలా కీలుబొమ్మలా వెళ్ళిపోవటమే. ఛీ...ఛీ. పాపం పసివెదవ అయ్యో ... అంటూ ఒకే కంగారుపడిపోతూండగా...

'అమలగారూ మీ ఆయనొచ్చాడు.' అని ఒకరంటే

'ఆంటీ అంకుల్ వచ్చారు...' అని పిల్లలు అరుస్తున్నారు. కమలమ్మ అమల రెండు చేతులూ పట్టుకొని భోరుమంది.

"అమ్మా అమలా యింక మీరిద్దరే నాకు దిక్కు. నా బిడ్డని రక్షించండి రమ్మను కాస్త మీఆయన్ని రమ్మను అమ్మా...నీ యింట్లో పాచిపని చేసైనా సరే నీరుణం తీర్చుకుంటా నాబిడ్డ...ని రక్షించండి"

ఆఫీసునుంచి ఆలస్యంగా వచ్చి ప్రహరీ గేటు తీసుకుని లోపలికి వస్తున్న మురళీ మోహన్‌కి అప్పుడే కొందరు పిల్లలు యెదురు వెళ్ళి యీవార్త అందించారు...అంతే అతను. 'ఆ...' అంటూ పరుగున వచ్చేశాడు చెప్పులు వదిలి వరలమీదగా లోపలికి దిగుతూంటే నూతిచుట్టూ వున్న ఆడవాళ్ళ ప్రాణాలు బిగవట్టుకుని చూస్తున్నారు. నాలుగవరి

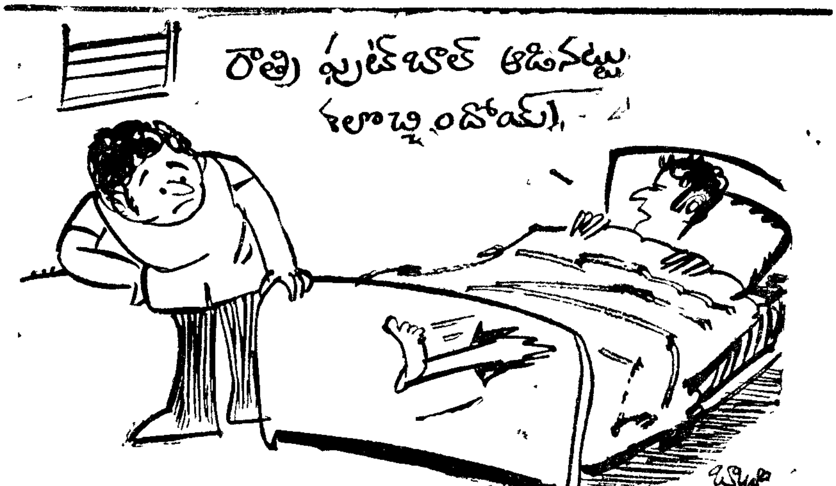

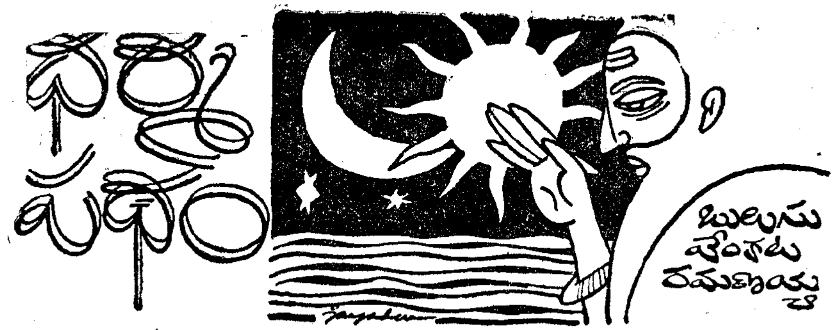

శక్తి తారతమ్యం

భగవంతుడు కొందరి యెడల ఎక్కువ కృప చూపుతున్నాడు. కొందరి యందు అది తక్కువగా కానవస్తుంది. ఇలాగే కొందరికి ఎక్కువ శక్తిని ఇస్తాడు. కొందరికి తక్కువ శక్తిని కలిగిస్తాడు. ఈ తారతమ్యానికి కారణం ఏమిటి ?– ఈ ప్రశ్న సామాన్యుల కందరికీ కలుగుతుంది. సామాన్యులకే కాదు. ఈశ్వరచంద్ర విద్యాసాగరుని వంటి మహనీయునికే కలిగింది. ఆయన ఈ విషయమై తన సందేహాన్ని వెల్లడిస్తే– శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస తగిన సమాధానం చెప్పి ఎంతో తృప్తిని కలిగించారు. ఆయన వివరించినది ఇది –

వ్యత్యాసం కనబడుతూనే ఉంటుంది. అందరిలోనూ ఉండే ఆత్మ ఒక్కటే! అలాగని మనం మంచివాణ్ణీ చెడ్డవాణ్ణీ సమానంగా భావిస్తున్నామా? శక్తిగలవానికీ శక్తిహీనునికీ తేడా చూస్తున్నాము గదా! ఈ వ్యత్యాసానికి భగవంతుని పక్షపాతం కారణం కాదు. ఆయా వ్యక్తుల యొక్కయూ, ప్రాణుల యొక్కయూ యోగ్యతలను అనుసరించియే వారిలో శక్తి వ్యత్యాసం కానవస్తుంది. జీవాత్మకూ, పరమాత్మకూ భేదం లేదుగదా అని దుర్మార్గుడి జీవాత్మ భగవదంశ అని అనుకోవడం బుద్ధి తక్కువ. అది వితండ వాదం అవుతుంది. భగవానుడు భగవద్గీతలో అర్జునుడితో ఈ విషయమయి ఏమి చెప్పెనో తెలుసుకుంటే ఇట్టి సందేహానికి అవకాశం వుండదు.

యద్యద్విభూతిమత్ సత్త్వం
శ్రీమదూర్జిత మేవ వా,
తత్తదేవాగచ్ఛ త్వం
మమ తేజోఽంశ సంభవమ్.'

ఐశ్వర్యంతో కూడినదీ, సంపద్యుక్తమైనదీ, ఉత్సాహం గలదీ ఏదైతే ఉన్నదో ఆ ప్రాణి నా తేజస్సుయొక్క అంశం వల్లనే కలిగినదని గ్రహించాలి. అని దీని భావం.

దీనినిబట్టి ఉత్తమ గుణాలు ఉండే వ్యక్తులలోనే భగవదంశ ఉంటుందనీ, అట్టి వ్యక్తులే శక్తిమంతులు కాగలరనీ తెలుస్తున్నది. ఆయన అంశ ఎక్కడైతే ఉంటున్నదో అక్కడనే ఆయనకు ఎక్కువ కృప ఉంటున్నట్లు ఊహించడానికి అవకాశం ఉంటున్నది.

పరమహంసలు ఈ విధంగా తగినరీతినే సమాధానం యిచ్చి సందేహాన్ని పోగొట్టినారు.

విశ్వమంతా భగవంతుని చిద్విలాసమే! అంతటా అతడు వ్యాపించి ఉండుట వాస్తవమే. అయితే కుశ్శంకలు వేసుకుని 'భగవంతుని పక్షపాతం వుండడం లేదా ? అందరి యెడలా సమానంగా ఎందుకు ఉండడం లేదూ?'' అని కొంటె ప్రశ్నలు వెయ్యడం మాత్రం సముచితం కాదు.

పప్పెట్

లైనా దిగకుండానే పాచిపట్టిన వరమీద కాలు జారి దభేలున నీళ్ళలో పడిపోయాడు.

'అమ్మో' పెద్ద కేకపెట్టేసింది అమల. అంతే స్పృహతప్పినట్లు అయిపోయింది.

పావుగంట తర్వాతగానీ అమలకి వళ్ళు తెలియలేదు. కళ్ళు తెరిచి చూసేసరికి మురళీమోహన్ కమలమ్మ కొడుకూ పైకి వచ్చేశారు. కుర్రాడు నీళ్ళు తాగేశాడని డాక్టర్‌కోసం పరుగెత్తారు.

డాక్టరు రావడం కుర్రాడికి మరేం ఫర్వేదని చెప్పటం. చేతులూ కాళ్ళు గోక్కుపోయిన దెబ్బలకి మందిచ్చి మురళిగార్నికూడా మరేం ఫర్వేదు ఒకవేళ రాత్రికి జ్వరంవచ్చినా భయపడకండి. యెందుకంటే చన్నీళ్లలో చాలాసేపు వుండిపోయారుకదూ...యీ మందు కూడా వెయ్యండి అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

కమలమ్మ మురళీమోహన్‌ని పొగుడుతూ "ఆ దేవుడివే నాపాలిటనువ్వు,బాబూ నీ రుణం తీర్చుకోలేనిది. నా బాబు ప్రాణానికి నీ ప్రాణం అడ్డం వేశావు. మీ దంపతులని నూరేళ్ళు ఆ దేవుడు చల్లగా చూస్తాడు'' అంటూ కృతజ్ఞతల వర్షం కురిపించి వెళ్ళింది.

మురళీమోహన్‌కి జ్వరంరానే వచ్చింది. అమల అతన్ని వదలకుండా మంచందగ్గరే కూర్చుండిపోయింది. ఇంత జరిగినా శ్యామల తలుపు తీయలేదు.

ఒకవైపు జ్వరంతో పడుకునే భార్య చెప్పే కబుర్లు వింటూన్నాడు మురళీమోహన్.

అప్పుడు తనెంత భయపడిందీ యింకా యింకాచెపుతూ ఒక్కచోట కాపురాలు వుంటూ అవసరంవస్తే సాయపడని శ్యామలనీ ఆమె మాట విని వెనక్కివెళ్లిన ఆమె మొగుడినీ దుయ్యబట్టేస్తోంది. నవ్వు వచ్చింది మురళీమోహన్‌కి.

"అసలు ఆ శ్యామల మొగుడంటే నీకెందుకూ అంత కోపం'' అడిగాడు.

'అతనా... అతనంటే నాకు కోపం ఒక్కటేకాదు... అసహ్యంకూడా అతనొట్టి 'పప్పెట్స్' అంది ఆవేశంగా.

అతను నీకు యిదివరకే తెల్సునా.

"వూ... నాకు కాబోయి తప్పిపోయిన పెళ్ళికొడుకు.''

''అలాగా!'' మురళీమోహన్ చాలా రోజుల తర్వాత తృప్తిగా నవ్వాడు, ఇందుకా ఆయనెప్పుడూ కిటికిలోనించి యిటే చూస్తుంటాడు అనుకుంటూ.

''నేను అతని సంబంధం తప్పిపోయినప్పుడు చాలా దురదృష్టవంతురాల్ని అని ఆవేదనపడ్డాను. కానీ వ్యక్తిత్వంలేని ఒట్టి 'పప్పెట్' (కీలుబొమ్మ) అని తెల్సుకుని యిప్పుడు చాలా సంతోష పడుతున్నాను.''

అమల కళ్లలో కన్పిస్తున్న తృప్తిని చిరునవ్వుతో చూస్తూ అలాగే వుండిపోయిన మురళీమోహన్ నుదురుమీద చెయ్యివేసి వేడి చూస్తూ "అబ్బా! చాలా వేడి వచ్చింది'' అంది కాస్త భయంగా.

"అదే తగ్గిపోతుంది అమలా... నీ చెయ్యి అలాగే వుంచు. నాకు మంచి నిద్రవస్తోంది'' అంటూ అమల చేతిమీద తన చెయ్యివేసి నొక్కి పట్టుకుని కళ్ళు మూసుకున్నాడు మురళీమోహన్.